

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pói'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dér' prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretíulu pentru Ostrungurí'a: pre anu
8 fi. pre 1/2 de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre 1/2 de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodienele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Inseritiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Cine-e de omenía.

(Imitatiune dupa N. T. Orasiann.)

Cine-e de omenía? Ministrulu, ce adi jóra
Pe-a tierci constitutia dreptatea a padí,
Ér' mane asupresce, sugruma pre popóra,
Pre cei de alte némuri voesce-a-i inghití.

Cine-e de omenía? Unu jude ce sustiene,
Cà apera dreptatea in scrisu si in cuventu,
In fapta te-asupresce, candu lui i vine bine,
De peri cu dreptu 'n mana, sà fí chiaru si unu santu.

Cine-e de omenía? Preotulu ce predica
De susu de pe cathedra: „feresce-te de reu!”
Si déca se cobóra, in lucruri de nemica
Nu póte sà-lu intréca, neci chiaru unu fariseu.

Cine-e de omenía? Unu lotru ce se prinde,
C' a pune la o parte nàravulu de talhariu,
Si 'ndata-ce ér' scapa rapesce si ucide,
Furandu fore crutiare si crucea d'in altariu.

Cine-e de omenía? Unu june, ce-alta data
Promite c'a se lucre l'alu tierci venitoriu,
Si 'ndata ce strainulu càrmogi'a i-o aréta,
Isí uita promisiunea, se face vendietoriu.

Cine-e de omenía? Acelu ce-abandonéza
Principie de dreptate, ce-odat' a aperatu
Si-acum'a si le vinde, — domni'a ce venéza
Mi-lu face sà devina perfidu si apostatu.

Cine-e de omenía? Boieriulu care-ajunge
Pr'in fapte nelegale, la ce neci n'a visatu,
Si beatu a-poi de sange, se 'ncérca a mai suge
Si medu'a d'in óse la fratele-apesatu.

Cine-e de omenía? Ingratulu ce nu vede
De càtu viclénu-i cugetu, ce-lu pórtá 'n sinulu seu,
Si 'n rele mi-lu conduce, si sufletulu i-lu perde,
Si chiaru in or'a mortii vorbesce totu de reu.

Cine-e de omenía? fienti'a traitória,
Ce-sí vinde conscientia pe osulu celu de rosu,
Pe-o mica slusibulitia, pe bani séu pe favóre,
Si 'n totu ce face, lucra, privesce la folosu.

Cine-e de omenía? Unu omu fore credintia
Ce, lumea candu-lu vede, s'aréta-evlaviosu,
Si 'n dosu comite crim'a, ce-lu duce 'n decadintia,
De care se 'ngrozescce unu sufletu cuviosu.

Cine-e de omenía? faciarniculu ce vire
Sà-ti spuna 'n facia un'a, si 'n dosu mi te tradéza,
In facia-ti tinde man'a mintiendu fore rusine
Si déca se departa, defaima, calumnéza.

Cine-e de omenía? Unu omu ce sufletu n'are
Si cauta in viétia a face numai reu,
Profita, unde póte, si fore de mustrare
Se face natii sale si Iuda si càlàu.

Cine-e de omenía? Acel'a, care-sí vinde
Natiunea si-a ei drepturi pe-o cógia de malaiu,
Si pentru interese vicléne curse 'ntinde
Si-sí dà pe vanitate si partea sa d'in raiu.

Dér' cine-e de omenía? De vrei sà scii mai bine,
Te uita in oglinda si ea-ti va aretá,
C'aceste crime negre si pline de rusine
In tipulu ce se vede deplinu le vei aflá.

Z. . . .

x. . . . y. . . .

Cersitoriulu și stapan'a.

— Copla depe starile in cari traimu. —

Cersitoriulu (pe spate cu unu sacu plinu de bucati de pane): Dómna draga! ai mila și poména de unu betu sormanu. Miluesce-me cu o bucata de pane; sà ai locu in imperati'a ceriuriloru!

Stapan'a (misicata): Fôrte bucurosu ti-asi dá, déra nu am pane in cas'a mea?

Cersitoriulu (intindiendu-si man'a in sacu): Vrei sà-ti vindu eu, dómna draga, câte bucati voiesci?

Stapan'a (oftandu): Déra nu am neci bani.
(Pentru sine:) „De câtu seracu, mai bine sà n'ai nemicu!“.....

Corespundintie.

Oradea mare, 29/VII. 1876.

Corectia

— portatória la referad'a d'in „Albin'a“ Nrii 71—72 de dtulu: Oradea-mare, 27/VII. 1876. —

Considerandu iscalitulu, cà in clipele ce am fabricatu amentit'a referada, statulu naturalu mi-a fostu, un pocco, desecuilbrisitu, a motivo, cà fiindu vecinu duhovnitiei lui Matusalem *Besoffenes*, sub impressiunea gazului am perdutu directi'a ideala, ratecindu p'o cale stingace. Fatalitate! Pr'in aceea iubitulu publicu s'a facutu — tontu! nu inse? Poetu! Dér sà nu aparú éra desecuilbrisitu, voiú sà aretu lucrulu pe faciea cea adeverata; cà-ci, déca lumea de adi nu este decátu o masca, barem lucrarile sele sà nu fia nemascate. Silentiu déra! Asiè stámu: Aceea congregantia de canturi, descanturi și ciuilituri, botezata „*Hillaria*“ — ad notandum in publico — in esintia a fostu perfecta „*Tristitia*“, pentru-cà:

1) Candu s'a nascutu „*Hillari'a*“ — ha regnato uno calpestico temporale.

2) Pupulu — semnulu norocului — lipitu de pop'a in fruntea ei candu a botezatu-o, in urm'a unei plóie mari, s'a moiatu, s'a facutu pop-in-teu seau pupinteu, si „*Hillari'a*“ si-a perdutu poterea. Diluvio noensi est attribuendum!

3) Mistur'a doinica procurata corului a fostu aparuta d'in un'a tipografia chinea, absolutaminte infolosibila: et toutes les paroisses sont devenu malheureux!

4) Scar'a tonica (notele ori cotele) a fostu lucrata întorsa si marcata suprindietoriu; „*elismert magyar ipar-fántázia*!“

5) Totu-si zelulu coru-cantantiloru a dusu-o departe, et ad probam probandam, s'au inglagugitu pe bin'a piatiului mare cu o melodiósa melodia melodica „*birr la boi!*“ spre a surprinde publiculu. Iddio! che mai fortuna! „*Hillaria*“ a fostu norocita cu o lista gro-sava de subscrieri marinimóse, fore numeru, ca garantie spriginitórie a subsistintiei sele.

Mai tardiu pofindu-se repetitiunea melodiei, clubulu coricu voi a cantá-ri unu cantu melancolicu, dér „*fiasco subivit*!“

S'a calaritu pe unu „*futsch*.“ Caus'a fú suficiente spre revocarea succurselor acordate de filantropicii mecenati, ce pretinsera abrogarea subscrieriloru d'in lista, inca nelicuidate ne solvite.

6) Ambitiunea inse face multu! In butulu abandonarei d'in partea spriginitoriloru, clubulu coricu a continuatu intreprinderea, cu splendide rezultate, dér a negatu delectarea publicului cu ari'a sa; deci: in finea anului a mersu in „*Wolfswald*“, lunga Alesdu, spre a se produce in libertate si comoditate egoistica.

Aber, aber was ist Glück?

Wenn es geht immer zurück!

Candu clubulu coricu voi sà puna lirele in misicare, unu miserabilu de epure sari d'in o tufa; coru-cantantii, in spaim'a panica, si-luara catra-fusele in directii opuse.

De atunci nu mai sciu unde sunt. Standu asiè lucrulu: eu, in contielegere cu mine, am proiectatu, am decisu si liferatu o perfecta si corecta informatiune publicului despre cantaréti'a „*Hillaria*“:

Di cui canti lussinghieri,

Sano tanto passagieri!

A-poi s'a proiectatu si acceptatu, cà cantaréti'a „*Hillaria*“ pe viitoriu va primí nou botezu, adeca:

„*Tristitia*.“

I. B.
liferante.

Respunsulu Ravecei

la

Epistólele

lui

Cocosu Mitru,

d'in tiér'a tureósea.

De candu te-ai indepartatu
Pe pamentu instrainatu,
De a-ici d'in satulu meu,
Despre scumpulu traiu alu teu,
Tu acumu de dóue ori
Mi-ai tramisu dóue scrisori.
Cea de 'ntaiu candu o-am primitu
Totu cu frica o-am cetitu,
M'am temutu c'acel'a turcu,
Séu pe nume Haimacucu,
Pentru cà la preamblatu
Muierea i-ai sarutatu,
(Ce pe mine semená
Si-ai ganditu cà eu sum ea)
Te va omorí de locu,
Séu cà te va arde 'n focu.
Dér' multiamu lui Domnedieu,
Cà n'ai datu de neci unu reu.
Si mi pare fôrte bine
Cà asiè ti dragu de mine,
In câtu pentru dragulu meu,
Tiucu-ti eu sufletulu teu,
Muierea sultanului,
Cu care te-a fostu cinstitu,
O lasasi catranului,
Pentru min' nu o-ai primitu.
Pe ast'a scrisóre-a ta
Nu m'asiú fi potutu rabadá,
Sà nu-ti scriu éra 'napoi
Cum traimu pe-a-ici si noi,
Si cà si eu te iubescu
Si cu dulce te dorescu. —
Dér' cu-atát'a lucru multu,
Ce de-atuncea am avutu
Cu puii, cu closcele,
Ce mi-au spartu ferestrele,
Vremea iute a trecutu —
Crede-me cà n'am potutu.
Ér' a dóu'a scumpa-ti carte,
Ce mi-o scrii tu d'in departe,
Chiaru a-séra dupa cina
Am cetitu-o la lumina.
Mi-a bagatu in óse bóla
Si mi-a datu lucru cu zóla,
A gandí si-a totu gandí,

Cumcà óre cine-ar fi (?)
 Acea tiundra ce ti-a scrisu
 D'in orasiulu Bizeisú,
 Chiaru in scumpu numele meu,
 Prapadesc'o Domnedieu.
 Ei, cà de-así poté eu scí,
 Cumcà dens'a cine-ar fi (?)
 Spintece-o albinele,
 Mancá-o-ar síopèrlele, —
 Detori'a birtului
 Sì rusínea tergului,
 Dómne ce ti-así stroflocá-o,
 Dómne ce ti-así invetiá-o,
 Ca sà scie,
 Cum sà scie,
 De-alta óra la barbati
 De-aloru sócie 'ndepartati!
 Mitre, Mitre, scumpulu meu!
 Éta déra ce-ti scriu eu,
 Cà cea tiundra, ce ti-a scrisu
 D'in orasiulu Bizeisú,
 Nu-i muiere de-omenia,
 Ci-e plina de viclenia,
 C' a voitu sà te incele
 Sà me lasí pe mine 'n jele.
 Las'o dér' pàrjolului
 Sì nu crede nimenui,
 Ci mi crede numai mie,
 Cà eu sum a ta sócia,
 Ce te-acceptu asiè de multu,
 Ca sà vini sà te sarutu.

a ta adeverata sócia:

Cocosú Ravec'a,
 d'in Gairariu.

Epistól'a a II.-'a

a dómnei

COCOSÍU RAVEC'A

socacitia la ospetari'a d'in parculu Bizeisúului.

càtra

Cocosú Mitru.

Motto: Sant'a nevoia
 Sì fora voia,
 Te invétia tóte
 Numai déca póte,
 Sì inte te face
 Chiaru ce ei i place . . . !

Ravec'a.

Mosiule, anima buna,
 Acum este mai o luna
 Decandu m'am intelnit eu
 Cu dragu sufletielulu teu, —
 Ce nu sciu unde-lu dadusi,
 Invalitu in piparusú,
 Badei Gur'a Satului, --
 Tiucu-i mustetiele lui.

Badea Gur'a Satului
 — Fiindu cunoscut'a lui —
 Mi-lu dadù, dér-oh, vai mie,
 Totu erá prinsu de hartia.

Me pusei déra indata
 Pe o tróca cam crepata,
 Sì — pe unu fundu de ciuberu —
 Scrisu-ti-am totu ce suferu,
 Scrisu-ti-am, cà fui sí mama,
 Sì cà honvedii me chiama
 Cà am invetiatu sí carte
 Decandu n'am de tine parte;
 Sì-e dreptu, cà te-am blastematu
 In unu modu infricosiatu;
 Dér blastemurile mele
 Se punu unde-su sertiuiri rele,
 Tu, de esci nevinovatu,
 De ele nu-i fi stricatu.

Eri — dupa-ce gatai cin'a:
 Me dusesem la vecin'a,
 Sà-mi mai caute 'n capu o léca
 Sì ca vremea sà mai tréca.
 Dér abia siediuu unu-picu,
 Candu delocu vine-unu voinicu
 Nealcosú, cu mustetie mari,
 Sì cu pipa cu dintiari,
 Cu cusima sí cu curéua,
 Cu chimesia ca de néua:
 — Erá dragu tipsiorulu lui
 Badea Gur'a Satului!
 Sì dandu-mi o carte éra,
 Fugí — ca draculu — de céra.

Pon' fugii sà-lu strigu in casa:
 Vecin'a se sí culcase
 Mersei déra la conacu,
 Ca scrisórea s'o desfacu.
 O sí desfacui cu iute
 Dandu-i sarutari cu sute,
 A-poi intre lacremi — vai,
 O cetii, mai c'o mancai. . . .

Tu te miri, cà capeti carte
 D'in tieri fórte de departe,
 Sì te sparii candu cetesci
 Sentiuri drepte, sufletesci, —
 Te 'ndoiesci, cà-su dela mine,
 Sì dóra-ti-e sí rusíne,?!
 — Alelei mosiule mosú,
 Pecatu cà esci tu Cocosú!
 D'a-poi déca ti-así fi scrisu
 Chiaru d'in iadu, ce ai fi disu?
 Cà-ci decandu tu m'ai lasatu:
 Orbecai d'in satu in satu.
 Hei, càci candu n'ai ce sà faci:
 Usíoru ajungi sí la — draci.

Pone mai anu-tómna
 Fusei ca o dómna,
 Ér' d'atunci in cóce
 Sum ca cea ce cóce
 Sì frige 'n culina
 Carne sí slanina.

Eu — pe cum dér audisi —
 Sum sí siedu la Bizeisú:
 Eu, eu, Ravecuti'a ta, —

Ori vei crede óresi ba,
Eu sum, asiè, pe cum fui,
Candu me facusi cu pupuiu,
Si curata, ca atunci,
Candu inca . . . n'avusei prunci.

Asie déra, mosiule,
Musicu-ti gur'a, buzele,
Nu-ti mai face capulu apa,
Si sufletielulu teu papa,
Ci te pune la altariu,
La icónele celi mari,
Si la luna, si la sóre,
Pune-te 'n patru petióre;
Fà matanii càtu de multe,
Ca toti santii sà te-ausculte,
Si sà medilocésca 'n ceriu:
Sà se 'nplinésca, ce ceri . . .
Dà lauda lui Domnedieu
Si totu soborului seu,
C'ai potutu a me aflá: —
Cà . . . nu-e ca mine alt'a. . .

Totu cu animiór'a plina
Te-acceptu si acum, dér vina;
Càci déca mai zabovesci:
Dór' tiépena me gasesci. —
Séu de nu vini: — me maritu
Si me lasu de — tiepenitu!

a ta muierusica:
Ravec'a.

Istorióra moderna.

Unu factoriu de rele si respective capelmaistorulu criminalistiloru recurgundu dupa gratia la imperatulu, — marele avocat alu imperatiei càp-canesci indorsà suplic'a in sensulu legiloru fore sensu: „Suplicante! sà-ti fia pe cum voiesci“. Facutoriulu de rele asinitu de multi asiniti, se facu asinu 'naintea unui consistoriu santu, infalibilu, a la papa di Roma, recurgundu la umanitatea lui Christu d'alu-recepe in cas'a sa; fiindu inse prevediutu santulu consistoriu cu putere d'a face si desface omnia, quae coelum regit, aduse decisu: „fiindu-cà Tatalu asiè dice: sà péra dracii de pe faciea pamentului, sà se stinga ca cér'a de faciea focului, sà nu spurce cas'a lui cea santa, suplicantele este reisbitu, fiindu dracu; totu-si umanitatea celui Inaltu dice pr'in duhulu santu, ce este in noi: cà „suplicantele va fi priimitu in purgatoriu per secula seculorum sub aceea conditiune, cà de adi incolo, sà petréca 40 de dile in crescetu, 40 dile in unu petioru, 40 dile sà traiésca cu matie de cucurbeta, dup'aceea curatu-curatielu, cum a venitu in lume, sà mérga la unu fauru, sà-si potcovésca petiórele, si-a-poi avanti la scaunulu cerescu ut ultimam vel mortis sententiam supplicet“. In urm'a acestoru intieptiuni oraclice, suplicantele se-adresà càtra Ddieu dicendu: „Dómne multiamescu-ti! cà adi nu mai vedu deosebire intre ómeni si draci“.

Suplicantele:
unu afinu de alu lui
Róza Sándor.

Respunsuri premiate.

(Cu medali'a benemerenti.)

A. Ce asemenare este intre „Gura Satului“ si abonantii soi?

B. Aceea ca intre temai'a si santulu.

A. Cum s'ar anuciá mai corectu aparinti'a „Gurei Satului“?

B. Nu la septemana, ci la luna, pentru cà asemene ei si d'impreuna cu ea, apare, cresce, scade si dispare si éra apare; — — inse de locu nu pentru multimea vergo-laciloru.

A. Cine se bucura candu scade lun'a adeca si „Gur'a Satului“?

B. D'apoi iubitorii intunerecului si a secretelor lui. Cei ce nu-su neci abonati, si totusi la fia-care numeru-su ingagiati.

Unu fragmentu

d'in pies'a trago-comica:

Regeneratiunea Mitropèrliei.

(In 5 acte)

Actulu V. Scen'a II.

(Se dice a se fi intemplatu lunga laculu cu brósce, a-própe de „Lopovani“, nu departe de Alb'a-Juli'a.)

Kusti, ardelenesculu pop'a Tache (singuru, la o sticla gola imprumutata si o óla sparta cu drotu legata fora postaia; cu ochii spre ceriu, cu ambele greble pre pantece) canta lamentandu:

„Protopopu am fostu odata,
Si inspectoru asi mai fi;
Inse sórtea cea ciudata
De pamentu, Dieu, me isbi. —
(Oitéza adunca.)

Si in lupt'a mea cu sórtea
Càtu se póte-am fostu proptitu,
Frica n'aveam, numai mórtea
Sà me 'nvinga-am socotitu.

Luptatori aveam cu ghiara
Si o suta si o mia. —
La primesdia: lunga scara
Pone la mitropèrlia.

Ce e dreptu: bani nu aveam,
Cà-ci acele mii vr'o cinci,
Ce pre rondu le totu lingeam,
N'ajungeau neci pre opinci.

Asi fi pusu io lunga burta
Cu incetulu inca mii,
Inse vremea fu pré scurta,
Si temeam ce si patii.

Omeni'a nu-mi lipsia.
Stréntia fostu-am lumii tóte,
Pre cum lumii i placea.
Atestatu ori candu potu scóte. *)

*) Ti-o credemu!

Inse numai omen'ă
 Fora de unu picu norocu
 Nu ajuta serac'ă,
 De ai trece sî pr'in focu.

Limbe rele, infernale,
 Mi scornescu totu veste rea,
 Aretări chiaru crimiuale,
 Spunu, că me ducu la belea.

(Se încunta; ochii i arunca pre icôn'a unui ministru sî a unui mitru-
 pèrlitu, sî continuă):

Voiu vedè! mai este ôre,
 Cea ce n'am mai auditu,
 S'ajunga 'n spendiuratore
 Omu ca mine, santu vestitu.

Un'a e a mea credintia,
 Sî in trens'a io sperezu:
 Pr'in un'a fagăduintia
 CREDU, CĂ INCA ME SALVEZU:

Colo 'n umbr'a Gheibelita,
 Lunga Ternav'a unita,
 Să-mi resfatiu io recorita.
 Burt'a mea cea canonita.

Dica-a-poi lumea gresita,
 Dica ce va vrea;
 Io voiu dice: „resplatita
 Este jertf'a mea!“
 (Se duce; cortin'a cade.) **)

Magazinulu lui „Gur'a Satului.“

Pe candu unii avocati sî notari de romanu se sacrifica chiaru, luptandu, pona la cutitu, contr'a domniloru dela potere, cari totu mereu scotu limb'a noastră din usulu ei dupa lege, totu pe atunci pe cas'a comunei basericesci *romane* gr. or. d'in Aradu vedemu urmatóriele anuciuri:

Ezen bolti helyiség minden órában bérbe adandó: közelebbit Jorgovits Döme gondnok urnál tudakozható (úri utca.)

Dieses Gewölb ist stündlich zu vermithen; näheres bei heren Demeter Jorgovits, heren Gaffe.

De limb'a romanésca déra neci poména.
 Ei a-poi mai avemu noi cuventu a pretinde, ca srainii să ni respecteze limb'a candu noi insi-sî nu ni-o respectămu?

Ôre maiestrii nostri, cari nu voru fi sciindu a ceti in alta limba a-fore de a loru, cum voru intielege acelu anuciuru?

Să-sî platésca unu talmaciu (dragomanu) si candu stau la usi'a unei case romanesci?

Ori cum altu-feliu? pentru Ddieu!
 Fii banu, respunde ni dle epitrop!

***) De va fi de trebuintia, inca avemu la mana sî scen'a III.
 Comandati, si va urmă.
 Culegat.

(Numai adeverata să fia; că-ci mintiuni — nu publicămu! Red.)

Monologulu

unui prota retrasu, inspectoru scolariu nu de multu nimeritu cu petiorulu ministrului, sî in speranti'a canoniciei:

„Io, omu mare, ca prota lunga Apulum, vestitu in mancari sî beutura; puternicu iubitoriu de miile basericesci, incriminatu pentru defraudatiune, sî alte assemeni ciguri-miguri demne de omu mare. Ca inspectorulu scolariu trantoru patentatu, de scóle comunale cu mintiune fabricantu, sî acum'a dupa ce am linsu blidele meritatu d'in slujba aruncatu, — să me facu io inca sî canonicu, să me facu io inca sî fruntasiu alu basericeii? Se pôte ôre, séu visezu?! Ha! ha! — Da, se pôte; propte am bune, proptele mele sunt sî ôrbe sî surde, adeca simuléza a fi. Se pôte. Sî de va merge totu asîe, voiu fi sî mitrupèrlitu. — Taci burta! scump'a mea burta! acum'a vine vremea ta. — Tiene-te Limbutu Károly, inca sî tu Broska Miklós; voi mi-ti fi consistorialisti, demni de prototipulu vostru Papfalat, sî de stapanulu vostru, *Kusti!*“

Pe révasiu.

(§) O septemana intréga d'in ultimele dile a le lui Augustu nu mai sburara pr'in lume telegramele magiare despre resbelulu serbu-turcu.

Dreptu dovéda — dîse unu servitoriu de la o bere-ria — că serbii au batutu pre turci.

S'a intemplat, precum o scimu a posteriori; că-ci la urm'a urmeloru totu iesu ghiarele mătiei d'in sacu.

Ei bine, d'a-poi ast'a este adi dreptatea in lume?
 Siguru, tiucu-i de frati magiari voru fi avendu unu propriu conceptu despre adeveru sî dreptate.

— Să li fia de bine.

(§) Dilele trecute avú locu la Aradu congresulu de tiéra alu pompieriloru. Am asistatu la productionile loru sî m'am convinsu pe deplinu, că cei mai multi d'in ei sunt buni numai de — pompa. Cum să nu? de vreme ce Orastienii si-au adusu sî band'a musicale, spre a face parad'a cătu mai mare.

(§) Cu acea ocazia mi spusera căti-va insi dela Orasti'a, că delegatii pompieriloru d'in Orasti'a, ce erau romani sî sasi numai, la conductulu festivu voira a esecutá „Mersulu lui Mihaiu Eroulu“ sî mai vre o piesa romanésca; déra societatea I. a pompieriloru voluntari d'in Aradu numai de cătu a facutu pre polif'a statului ungurescu de astadi, sî mi-i-a opritu frumosu cu „nem szabad oláhu!“

Curiosu a sî fostu, — in unguresculu Aradu sî in unguresc'a tiéra, o societate voluntaria compusa d'in cetatieni independenti să cuteze a fluerá sî cantá altu-cum ca unguresce!

Au nu sciu fratii d'in Orasti'a romani sî sasi la sentiminte, că noi suntemu bucurosu priimiti, ba chiaru acuirati cu feliu de feliu de momela, in corporatiunile dela moda; déra intrati odata avemu să încetămu ceca ce amu fostu?

Cum sî potu portá fratii Orastieni numele de pompieru, déca nu sciu inca neci regul'a loru prima, că foculu bata-lu noroculu se stinge la audiulu numai a muziceii unguresce? sî de aceea trebuiesce a cultivi numai ast'a muzica nationale!

Tonti ruai sunt Orastienii nostri. Se vede că-su mocani d'in Ardélu, sî fore neci unu picu de cultura asiatica. Noroculu pe ei, că atunci inainte de amédi au capitulatu; că-ci la d'in contra pompierii nostri cei cu sabiele lungi, buna ôra că hursarii pedestrasii i-ar fi gostitu, de nu ar fi uitatu in veci gosti'a unguresca dela Aradu!

(§) Politic'a Romaniei celei libere sî adi cu guvernulu liberalu facie de resbelulu d'in vecinetatea ei este „neci cu turculu neci cu serbulu.“ De a-ici ambulanti'a romana sî pentru unulu si pentru altulu, va să dica o ambulancia condusa simplu de umanitate.

Ei bine, pôte astu-feliu recere oportunitatea situatiunei.

Dér a-poi cum vine „Romanulu“ celu *liberalu* in colónele lui, éra cuconulu Mitica Ghica, asemenea barbatulu d'in partitulu liberalu, in diurnalu anglezu „Standard,“ a manifestá espresu simpatie romanescei pentru turci si contr'a serbiloru, respective slaviloru dela médiadi?

Astu-feliu se susutiene politic'a guvernului liberalu de insu-si partitulu seu asemenea liberalu?

Dloru manifestanti nu grabiti „cu urd'a in Turd'a.“ cà-ci „màti'a cu clopotu nu prinde sióreci!“

Am intielesu, cà chivernisitorii fundusului Stulu-Tianu s'ar fi mai adunatu in dílele trecute la o tíra de ospetiu in B. Lasíu, si cà ar fi cumparatu, séu dóra numai votatu cumpararea cutàrui dominiu. Tóta ar fi bune si frumóse, numai me temu cà nu voru mai aflá vr'unu *Calbasíu*, ca sà-lu faca arendasíu.

Concursu.

Càtra finea actualei luni va mai fi o recrutare de alumni seminariáli in *Ba-lasíu*; dreptu aceea se deschide pr'in acést'a concursu, facundu-se de scire, cà cei ce voiescu a recurge sà se ingrigésca a documentá:

1) Cà nu sciu, nece vorbí, nece scrie si nece cetí romanesce.

2) Cà pórtá numele de *Bàrdoch* *) séu *Lup* **) de unu *anu*.

3) Cà a pupatu brancele la toti canonicii si cà li-a jacutu de scire despre aceea cà recuréza.

4) Cà e fíu de protopopa séu si de altu feliu de omu, numai sà fia bogotanu mare.

5) Cà-i place fusaic'a bine, precum si zam'a de cute séu habariciulu.

Cei ce astu-feliu voru avè instruite recoursele loru sà si le tramita la *Pré Vén-eratulú Reschí-toriu* in *Ba-lasíu*, si in díu'a alegerei sà se infaciosíteze in persóna pentru de a si horí câte un'a.

Datu in sídenti'a sicreta a *Reschítoriulu* d'in *Ba-lasíu*.

Mátieu Se-mniauna,
notaresíu.

Bacca János,
mitru-pèrlitu.

Tremuricea Papafasóle,
mai mare peste rabdare.

*) ch. se póte cetí si pe frantiasia.

Aut.

**) prin metatesa a saritu *Lup* de lunga *anu*.

Aut.

VOCEA COVURLUIULUI

Galatz, strad'a Mare Nro 52.

Abonamentulu: pe anu — 20 fr.; pe 6 luni 10 fr.
Platiti anticipat.

De la 1 Septembrie incepe in follota publicarea unui nou romanu sub titlu:

VRAJITÓREA ROSIA

séu

MÓRTA SI VIUA.

Noi abonati voru primí, dupa inceperea romanului, tóte numerile de la inceputulu aparitiunei.

La Administratiunea diurnulu se mai afla de vendiare romanulu **Mistercele Indiei**, 3 volume mari in 8^a. Pretiulu 8 lei noi.

TAND'A si MAND'A.

T. Incepuràmú si noi cu mee-tinguri.

M. A-poi da, omulu e maimutia. — Si unde s'a tienutu?

T. **Dér pre a-ici pre la noi pre la Banatu, in Tyimisíor'a, sà puna vladica romanescu gr. or. si pre a-colo pre la ei.**

M. Taci, cà incai cu unu „fispanu“ basericescu vomu avè mai multi. (§.)

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Ce te sdrobesci, soro Flénca? Pare cà-ti crépa pelea de bucuria.

Fl. Cum sà nu, soro draga. Tu bine scii, cà de multa vreme stau fora agoniséla, si acum'a am cape-tatu veste, cà omulu nostru — scii tu — Kusti nostru — se face canonicu. Am nadejde, cà a-colo voiu potè slugari. Si a-poi, Dómne, am audítu cà-e bine la unu canonicu a slugari.

T. Bine. — Da. — Bine. Norocu sà ai!

Càrtiariulu redactiunei.

Dlui P. H. C. in B. Bine; dà-i numai asìe. Numerulu postitu ti se tramite. „Povestea in limb'a pascrésca“ o asceptàmú cu doru. Novele umoristice, fia si mai lungi publicàmú. Corespundinti'a nu scimu cum s'a desvóttá cà-ci Cocosu — vedemu — cà se cam taie de Raveca DTele.

Dlui I. B. in *Comlènsiu*: a meritatu. Ti multiumescu. Dta scrii bine. Ti ceru sucursulu si pentru venitoriu. Luptati pentru a alege notariu de romanu. Miscamentulu si decursulu alegerei a-poi vei face bine a ni le reportá in stílu umoristicu. Vei priimi diurnalulu d'in onóre.

Dlui P. Ti gratulàmú la framós'a poesia publicata in nrii actuali sub litérele x. y.

Fratiloru d'in S. Multu apretiuimu zelulu Dvóstre. Dreptu-ce spre sustienerea lui contribuimú si noi dapa patintia: cu speduirea diurnalulu gratisu, pe lunga cererea portulu postale de 60 cr. Credemu inse, cà incai a cetí romanesce vi va fi iertatu in asta patria comuna. Priimti déra diurnalulu si „fore cuverta“, parte, cà ast-feliu costa portulu multa mai pucíu, parte, cà pe lunga zelu vi se cere si barbatí'a. A-poi mai dorimu a cunoşce câtu de bine cine si cum sunt basíbozucii nostri?

Publicatiuni tacsabili.

3—3.

Avocatulu in legile comuni si cambiali d'in Aradu

Mircea B. Stanescu

d'in cas'a propria si-a mutatu *cancelari'a* sa pe piatia nrulu 23. in cas'a dlui *Freiberger*, etaginlu I. unde adica a fostu pone acum magistratululu cetatiei Aradu. Ceea ce se aduce de scire si orientare, pentru toti On. clienti, judecie, si oficiolate publice.